

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Colegiul Medicilor Veterinari din România

Strona pozwana: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Interwenient: Asociația Națională a Distribuitorilor de Produse de Uz Veterinar din România

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu przewidującemu na rzecz lekarza weterynarii wyłączne prawo sprzedaży detalicznej i stosowania pewnych produktów biologicznych, środków przeciwpasożytniczych specjalnego przeznaczenia i weterynaryjnych produktów leczniczych?
- 2) Jeżeli takie wyłączne prawo jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, to czy prawo Unii Europejskiej sprzeciwia się temu, żeby wyłączne prawo dotyczyło również jednostek, w których prowadzona jest odnośna sprzedaż, tak iż owe jednostki powinny należeć w przeważającej części lub wyłącznie do lekarzy weterynarii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 25 maja 2016 r. – Teodor Ispas, Anduța Ispas/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Sprawa C-298/16)

(2016/C 314/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Teodor Ispas, Anduța Ispas

Strona przeciwna: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Cluj

Pytania prejudycjalne

Czy jest zgodna z zasadą poszanowania prawa do obrony praktyka administracyjna polegająca na wydawaniu decyzji nakładających na jednostkę obowiązki bez umożliwienia jej uzyskania dostępu do całości informacji i dokumentów, które organ władzy publicznej uwzględnił przy wydawaniu tej decyzji, które to informacje i dokumenty znajdują się w niejawnych aktach administracyjnych sporządzonych przez organ władzy publicznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 maja 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Petyrowi Dziwewowi

(Sprawa C-310/16)

(2016/C 314/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strona w postępowaniu głównym

Petyr Dziwew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodne z:

— art. 325 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym państwa członkowskie zwalczają nadużycia finansowe i wszelkie inne działania nielegalne naruszające interesy finansowe Unii za pomocą środków podejmowanych zgodnie z tym przepisem,

- art. 2 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 1 lit. b) Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich w związku z art. 2 ust. 1 lit. b) decyzji 2007/436/WE, zgodnie z którymi to przepisami państwo członkowskie podejmuje środki w celu skutecznego karania oszustw podatkowych dotyczących podatku od wartości dodanej,
- art. 47 akapit pierwszy i drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym zagwarantowano skuteczne środki prawne ochrony przed sądem ustanowionym uprzednio na mocy ustawy,

jest krajowe uregulowanie prawne, zgodnie z którym dowody zgromadzone poprzez zastosowanie „szczególnych czynności operacyjno-rozpoznawczych” – a mianowicie podsłuchu telefonicznego rozmów prowadzonych przez osoby, w odniesieniu do których następnie wystąpiono z oskarżeniem o przestępstwo skarbowe związane z podatkiem od wartości dodanej – należy wyłączyć z materiału dowodowego ze względu na udzielenie zezwolenia na ten podsłuch przez niewłaściwy organ sądu; przy uwzględnieniu następujących okoliczności:

- uprzednio (między jednym a trzema miesiącami wcześniej) wniesiono do tego samego organu sądu o udzielenie zezwolenia na podsłuch niektórych z tych telefonów i organ ten wydał to zezwolenie, mając właściwość w chwili wydania zezwolenia;
- w odniesieniu do rozpatrywanego podsłuchu wniesiono o udzielenie takiego zezwolenia (na przedłużenie poprzedniego podsłuchu i na podsłuch kolejnych telefonów) przez ten sam organ sądu; ten organ sądu nie był już właściwy, ponieważ jego właściwość została przeniesiona na nowy organ sądu bezpośrednio przed tym; pomimo braku właściwości poprzedni organ sądu rozpoznał wniosek co do istoty i udzielił takiego zezwolenia;
- następnie (około miesiąca później) ponownie wniesiono o udzielenie zezwolenia na podsłuch tych samych telefonów, a zezwolenia tego udzielił nowy właściwy do tego organ;
- wszystkie udzielone zezwolenia faktycznie nie zawierają uzasadnienia;
- przepis ustawy, na mocy którego przeniesiono właściwość, jest niejasny, skutkowało wydaniem licznych sprzecznych orzeczeń sądów, co skłoniło Wyrchowen kasacionen syd do przyjęcia wiążącego orzeczenia w celu dokonania wykładni – około dwa lata po przeniesieniu właściwości na mocy ustawy i po rozpatrywaniu podsłuchu;
- sąd rozpoznający sprawę co do istoty nie jest uprawniony do orzekania w przedmiocie wniosków o zastosowanie szczególnych czynności operacyjno-rozpoznawczych (podsłuchu telefonicznego); ma on jednak właściwość, aby orzec w przedmiocie zgodności z prawem przeprowadzonego podsłuchu, w tym aby przyjąć, że udzielone zezwolenie nie odpowiada wymogom prawa, i ze względu na to odmówić dokonania oceny zgromadzonych w ramach tego podsłuchu dowodów; właściwość ta powstaje jedynie w wypadku ważnie udzielonego zezwolenia na podsłuch;
- wykorzystanie tych dowodów (rozmów telefonicznych prowadzonych przez oskarżonych, w odniesieniu do których zezwolenie na podsłuch wydał organ sądu, który utracił już swoją właściwość) ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności osoby kierującej zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu dokonywanie przestępstw skarbowych określonych w Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost, odpowiednio działającej jako podżegacz do konkretnych przestępstw skarbowych – osoba ta może być uznana [Or. 10] za winną i skazana wyłącznie, jeśli te rozmowy zostaną uznane za dowód; w przeciwnym wypadku zostanie ona uniewinniona?

2) Czy w niniejszej sprawie ma zastosowanie odesłanie prejudycjalne C-614/14?